

Omlouvám se za sdílení článku z Babišova firemního tisku, nedělám to skoro nikdy, ale jde o rozhovor s Ústavním soudcem, který vypadá, že má hlavu i patu... Pavel Rychetský ví o čem mluví a [Hana Kordová Marvanová](#) také. Ústavní soud opravdu nese za současnou situaci značnou míru odpovědnosti a měl již dávno v řadě v komentáři popsaných případů na obranu našich Ústavních práv zakročit a ne se jen dívat a chytře mudrovat! Myslím, že již je potřeba jít ještě mnohem dál, než jen pojmenovávat příčiny. Je potřeba konat a Ústavní soud by měl jít příkladem...

Hana Kordová Marvanová

30. července

Nedá mi to, abych neokomentovala rozhovor předsedy Ústavního soudu Pavla Rychetského.

Myslím, že to, co nám velmi chybí, je kritické myšlení, které považoval za klíčové jak Tomáš Garrigue Masaryk, tak třeba Ferdinand Peroutka. Ke kritickému myšlení patří třeba to, že si nebudeme jen donekonečna opakovat stejné teze, ale půjdeme po příčinách současného stavu, který Pavel Rychetský nazval, že se politický systém hroutí a určujícím momentem ve společnosti je strach.

Podle mého názoru u nás vládne neschopnost nebo nechota popravdě pojmenovat konkrétní příčiny tohoto stavu a co se na tom podílelo. Podle mě hroucení demokratického politického systému začalo opoziční smlouvou (kterou uzavřel Miloš Zeman a Václav Klaus, mimochodem v takto vzniklé vládě v roce 1998 zasedal čtyři roky právě Pavel Rychetský jako místopředseda). **Opoziční smlouva** zlikvidovala v době, kdy se teprve vytvářely demokratické tradice, klíčový prvek pro demokracii, tj. **soutěžení mezi politickými stranami a kontrolní funkci opozice vůči vládě**, a byla uzavřena s cílem, že se na "věčné časy" budou na základě dohody střídát tyto dvě síly u moci. To **posílilo klientelismus a vzájemné tolerování si všech možných podvodů** a porušování zákonů, včetně Ústavy.

Totální rozvrat víry v právní stát pak nastal (a dodnes tato věc nebyla napravena) tím, že i to málo z miliardových podvodů, které byly vyšetřovány, dostalo "generální pardon" od prezidenta Klause v podobě jeho **skandální amnestie** pro největší podvodníky s politickými konexemi.

Kruh se uzavřel, takže "co jsme si, to jsme si", nikdo za nic nebude nést odpovědnost a podvody se vlastně vyplatily (mimochodem i u toho stál **Pavel Rychetský** jako už předseda Ústavního soudu, když se zasadil o to, aby soud **odmítl projednat a zrušit Klausovu amnestii a odmítl projednat rovněž žalobu na velezradu**).

Nyní jen sklízíme plody těchto zásadních selhání. Máme-li se z toho dostat, nestačí, aby ve funkci premiéra nebyl trestně stíhaný Andrej Babiš a ve funkci prezidenta nebyl Miloš Zeman, který pohrdá pravidly pro výkon svého mandátu dle Ústavy. **Nejdůležitější je jasně formulovat příčiny a chyby a přistoupit na princip odpovědnosti konkrétních osob**. Bez toho totiž není spravedlnost a bez ní mnoho lidí nebude mít důvod dodržovat pravidla, když kdekomu se jejich porušování vyplácí.

Bohužel jednou z velkých chyb Parlamentu (konkrétně v roce 2012) bylo to, že při zavedení **přímé volby prezidenta byla omezena jeho odpovědnost a ztížena možnost na prezidenta podat žalobu**. Dopady této zásadní chyby sklízíme doteď a současný prezident si toto privilegium doslova užívá ve stylu "co vám všem ještě předvedu, že mohu udělat, a nic se mi nestane...".

Začněme tedy pojmenovávat největší chyby a omyly, abychom je alespoň příště neopakovali a abychom je napravili, až zde bude lepší vláda a lepší prezident.